

„O reproducere a caracterului lui Hristos”

2 noiembrie 2004

Gili Cârstea

Motivul amânării revenirii lui Hristos este identificat în Spiritul Profeției a fi lipsa reproducerii caracterului lui Hristos în poporul Său. Deși ei sunt religioși, fac lucrare misionară și au standarde înalte, caracterul lui Hristos nu este încă reprodus în ei. De ce oare? Următoarele pasaje din Cugetări de pe muntele fericirilor aduc o rază de lumină la acest subiect:

„Profetul Osea arată care este esența fariseismului, în următoarele cuvinte: ‘Israel era o vie mănoasă, care făcea multe roade. Cu cât roadele sale erau mai multe, cu atât mai multe altare a zidit; cu cât îi propășea țara, cu atât înfrumuseța stâlpii idolești’ (Osea 10:1). În pretenția lor de credință, iudeii lucrau de fapt pentru sine. Neprihănirea lor era rodul propriilor eforturi de a ține legea, după propriile idei și pentru un câștig egoist. De aceea, ea nu putea fi mai bună decât ei. În efortul de a se face sfinți, ei încercau să scoată un lucru curat dintr-unul necurat. Legea lui Dumnezeu este sfântă în aceeași măsură în care El este sfânt, desăvârșită așa cum El este desăvârșit. Ea prezintă oamenilor neprihănirea lui Dumnezeu. Este imposibil ca omul, prin el însuși, să păzească această lege, deoarece natura omului este depravată, deformată și cu totul deosebită de caracterul lui Dumnezeu. Lucrările inimii egoiste sunt ‘ca un lucru necurat’; toate ‘faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită’ (Isa 64:6).

„Deși legea este sfântă, iudeii nu au putut ajunge la neprihănire prin eforturile lor de a păzi legea. Dacă doresc să intre în împărăția cerului, ucenicii lui Hristos trebuie să obțină o neprihănire diferită de cea a fariseilor. Dumnezeu le-a oferit, în Fiul Său, neprihănirea desăvârșită a legii. Dacă vor deschide inimile complet spre a-L primi pe Hristos, chiar viața lui Dumnezeu, dragostea Sa, va locui în ei, transformându-i după chipul Său; astfel, prin darul lui Dumnezeu, ei vor avea neprihănirea cerută de lege. Dar fariseii L-au refuzat pe Hristos; ‘întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșiși, și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu’ (Rom 10:3).

„Isus a început să arate ascultătorilor Lui ce înseamnă să ții poruncile lui Dumnezeu – ele sunt o reproducere în ei a caracterului lui Hristos. Căci în El, Dumnezeu Se manifesta zilnic în fața lor” (MB 54, 55).

Ultima propoziție este edificatoare. Aici ni se dezvăluie cheia neprihănirii lui Hristos, care este locuirea lui Dumnezeu în Hristos. Lumea creștină a susținut, iar noi am cedat pretențiilor ei, că Hristos a trăit în neprihănire deoarece a fost născut fără păcat, din Dumnezeu, că mama lui a născut un Dumnezeu, care nu putea păcătui. Prin urmare, noi, oamenii născuți în păcat, nu vom putea trăi în neprihănire decât atunci când vom ajunge în cer.

Ultima generație va spulbera minciuna lui Satana. Ei vor fi făcuți părtași de natură divină, așa cum a fost făcut Fratele lor mai mare; în ei va locui Dumnezeu, așa cum a locuit în Hristos; ei vor declara, ca Isus, că despărțiți de Tatăl nu pot face nimic. Sfinții ultimei generații vor demonstra că nu este nici o rușine să fii un templu al Duhului Sfânt. Ei vor onora caracterul lui Dumnezeu, fiind o dovadă palpabilă că legea este o reproducere fidelă a atributelor divine, iar guvernul cerească acționat permanent în strictă respectare a legii. Astfel, păcatul va fi expus, iar moartea va fi declarată pentru totdeauna a fi plata păcatului, și nu plata lui Dumnezeu.

Atunci va veni sfârșitul.
